

A kábelbódék elfeledett világa

Sáfár József

Miután a Volta-féle elemet már ipari célokra is lehetett használni, megnyílt az út a villamossággal működő távíró felé. Magyar földre 1847 őszén érkezett meg a távíró, melynek hálózata rohamosan fejlődött. Az 1870-es években már közutak, vasutak mentén megjelent távíróhálózatok fontos műszaki részét képezte a kábelbódék őse, a kezdetben fából készült „kábeltornyocska”. A 19. század vége felé már épített, később vasból készült kábelbódék is használatban voltak.

A távközlési kábelbódék korabeli távíró, majd távbeszélő hálózatok villamos áramköreinek, földfeletti-földalatti vezetékátmenet létesítése és a távközlő vonalak üzemszerű vizsgálata, védelme céljára épített, magányos műszaki létesítmények voltak. Némely bódé kitűnt az épített formavilágával, látványával, vagy szépségével. Más bódénak igen fontos, ma már elfeledett történelmi és védelmi jelentősége is volt.

A kábelbódék világában, Nagy-Magyarországon sok a száz bódé létesült. Magyarországon, napjainkban már csak néhány létezik. Ezek épített örökségünk részei. Sorsuk és megmaradásuk sajnos bizonytalan. A távközlési kábelbódék mára már elfeledett világa elevenedik meg az előadásban, melynek forrása a távíró-történeti kutatásaim egyik szelete.